

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/187/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010743
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712010743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. 04. 2014 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného H. F.É., nar. XX. XX. XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku súd

obžalovaného H. F.P., nar. XX. XX. XXXX v Detve, bytom
G., C.. P. XX, živnostníka,

o s l o b o d z u j e spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen sp. zn. 3 Pv 682/11 zo dňa 08. 10. 2012 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 10. 2011 v čase o 15.00 h vo Zvolene, okres Zvolen, J. Kozačeka 19, v budove Okresného súdu Zvolen, na I. poschodí pred pojednávacou miestnosťou č. 7, sa vyhrážal H. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom G., Š. XX, slovami „dám ťa dole, zastrelím ťa, zavraždím ťa a na tvojom pohrebe sa spýtam tvojej rodiny, aký je to pocit“, toto jeho správanie vzbudilo u H. R. dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a oznámil to na políciu,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovaného, svedkov, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 4T 20/11 a ostatnými listinnými dôkazmi.

Obžalovaný poprel spáchanie žalovaného skutku. Na svoju obhajobu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v novembri 2011 sa zúčastnil hlavného pojednávania na Okresnom súde Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. 4T 20/2011. Po jeho príchode do budovy súdu si všimol na poschodí na chodbe sedieť poškodeného a H. H.. Oproti nim sedel jeho nadriadený Ing. H. P.. Ako ho poškodený a H. H. uvideli, začali do neho vyrývať slovami „ tu máme Detvianskeho Jánošíka, dám ti číslo účtu a pošli peniaze aj mne „, čo súviselo s vecou sp. zn. 4T 20/2011 (vedená pre prečin podvodu podľa § 221 Tr. zákona). Následne ho provokovali posmeškami a narážkami na jeho postavu. Najskôr obžalovaný na ich slovné prejavy nereagoval, neskôr na ich osoby použil nejaké nadávky. Potom vošli do pojednávacej miestnosti. Počas hlavného pojednávania poškodený aj s H. rušili jeho priebeh, preto boli sudkyňou na ich správanie aj upozornení. Po záverečných rečiach, pred vyhlásením rozsudku, boli opäť na chodbe,

kde poškodený s H. ho znovu provokovali rečami, že mu vybaví fajný pobyt v base, že si tých 9 mesiacov (navrhovaných v záverečnej reči prokurátorom) užije. Obžalovaný reagoval vo vzťahu k poškodenému slovami, aby sa radšej sústredil na súdny proces, v ktorom on vystupuje ako obžalovaný a ktorý mal byť o dva dni. Potom prišiel prokurátor a sadol si k dverám pojednávacej miestnosti. Kde presne a v ktorom okamihu sa prokurátor v tomto čase nachádzal, uviesť nevedel. Neskôr boli vyvolaní na vstup do miestnosti za účelom vyhlásenia rozsudku a potom sa už s poškodeným, či H. nerozprával, odišiel z budovy súdu domov. Poprel, že by v tomto čase a na tomto mieste sa bol nejakým spôsobom poškodenému, či H. vyhrážal, poprel vyhrážky uvedené v skutkovej vete rozsudku, poprel, že by bol držiteľom zbrane, poukázal na povinnú kontrolu justičnou strážou po príchode do budovy súdu (musel prejsť cez detektor). Na hlavnom pojednávaní vysvetlil jeho vzťah s poškodeným a dokazoval, že sa jedná o veľmi konfliktný vzťah, keď práve poškodený sa mu najskôr vyhrážal zabitím (ktoré trestné konanie však skončilo oslobodením poškodeného p. R.) a potom sa začali diať čudné veci, ako napr. toto trestné konanie. Pokiaľ poukázal na konfliktný vzťah, tento vysvetlil tým, že sa na sociálnej sieti vyjadroval ku konaniam, ku skupine osôb pohybujúcich sa okolo poškodeného, čo títo v meste G. robia v súvislosti so zverejňovaním zmlúv, uzatvorených práve týmito osobami v obchodnej činnosti s H. G.. Ako občan obžalovaný nebol spokojný s tým, ako H. G. šafári so svojím majetkom, pričom poškodený v období rokov 2006 - 2010 bol poslancom mestského zastupiteľstva. Poukázal tiež aj na veľké priateľstvo medzi poškodeným a H. H., ktoré dokazoval na hlavnom pojednávaní aj predložením fotografií ohľadom totožného slovného tetovania na ich rukách („Večné bratstvo“). Na záver uviedol, že od roku 2012 žije s rodinou (manželkou a 7-mesačnou dcérou) v Nemecku, kde aj pracuje a kde odišiel práve z dôvodu obavy o svoj život pred poškodeným. Aj naďalej mieni zotrvať a žiť v tejto krajine.

Svedok - poškodený H. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v minulosti boli s obžalovaným kamaráti, toto sa však od roku 2010 zmenilo a ich vzťah sa narušil. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že dňa 18. 10. 2011 sa spolu s H. H., ako verejnosť, zúčastnili hlavného pojednávania na Okresnom súde Zvolen v trestnej veci obžalovaného sp. zn. 4T 20/2011. Keď sa v čase pred konaním hlavného pojednávania všetci traja nachádzali na chodbe, obžalovaný im vulgárne nadával, na čo oni nereagovali. Pripustil, že sa s H. rozprávali o obžalovanom v tom zmysle, že vodu káže a víno pije, že medzi nimi padli na obžalovaného aj nejaké posmešky. Následne nasledovalo hlavné pojednávanie, pričom nepoprel, že v jeho priebehu bol s H. sudkyňou upozornený na tichšie správanie sa a v čase, keď sa pred vyhlásením rozsudku opäť nachádzali na chodbe, obžalovaný mu povedal, že sa postará o to, aby už nebol poslancom a pokiaľ ani na uvedené poškodený nereagoval, obžalovaný mu ďalej povedal, že ho dá dole, čo zopakoval, poškodeného sa opýtal, či pochopil význam týchto slov, povedal, že ho zavraždí, zastrelí, že sa rodina poškodeného môže na pohrebe poškodeného obžalovaného opýtať, prečo sa to stalo. Po týchto slovách obžalovaný vstal a rukami niečo na svojom tele hľadal, vyzeral byť nepričetný a poškodený mal pocit, že vytiahne zbraň. Potom k nim na chodbu prišiel prokurátor a obžalovaný sa skludnil. Či z uvedeného niečo prokurátor počul, poškodený uviesť nevedel. Došlo k vyhláseniu rozsudku vo veci sp. zn. 4T 20/2011, po čom obžalovaný z pojednávacej miestnosti odišiel a on vyhrážky oznámil konajúcej sudkyňi. Dokazoval, že z uvedeného konania obžalovaného mal strach, obavu z ublíženia jemu alebo jeho rodine, z poškodenia firmy, roztriasli sa mu ruky, búšilo mu srdce. O uvedenom vyhrázaní sa povedal aj svojej manželke, ktorú zároveň požiadal o ostražitosť. Poprel, že by on bol v budove súdu v čase činu nejakým spôsobom obžalovaného slovne provokoval. Pripustil, že sa mohol s H. smiať, nie však na obžalovanom. Na predmetné pojednávanie išiel z dôvodu, že obžalovaný sa po G. prezentuje ako Jánošík, t.j. postavou aj činmi, spravodlivosťou a podobne. Preto si chcel overiť to, či je pravdou, že poškodeného chcel vydierať pre peniaze ohľadom trestného oznámenia, ktoré na poškodeného podal obžalovaný, s tým, že poškodenému bolo povedané, že ak poškodený zaplatí, tak obžalovaný toto oznámenie stiahne a poškodený si chcel overiť na tomto pojednávaní, či obžalovaný má nejaké finančné problémy. Pokiaľ na pojednávaní bol s ním aj H. H., bolo to preto, že sa bál obžalovaného, aby na neho niečo obžalovaný nevykonštruoval, keby bol sám. Pokiaľ aj uvádzal vyhrážky zo strany obžalovaného už aj v minulosti a i napriek tomu sa dostavil na pojednávanie, poukázal na to, že vyhrážky smrťou do pojednávania od obžalovaného na jeho osobu neboli. Nikdy on sám u obžalovaného zbraň nevidel. Ich vzájomný vzťah vysvetlil tým, že ho obžalovaný prenasleduje, že zo začiatku a to pred voľbami to bral ako volebný boj, avšak konanie zo strany obžalovaného sa stupňovalo a to útokmi na internete, obvinením a napokon vyhrázaním smrťou, ktoré bolo predmetom tohto trestného konania. V roku 2010 ešte bol poškodený poslancom H. G. a rok predtým sa stal aj poslancom VÚC, ktorú funkciu zastáva až dodnes. Od roku 2010 nevykonáva poslanca v mestskom zastupiteľstve. Bol toho názoru, že nie je možné sedieť na dvoch stoličkách a po druhé, manželka ho požiadala, aby funkciu poslanca v mestskom zastupiteľstve už nevykonával a to práve s poukazom na články objavujúce sa na sociálnej sieti na ich

rodinu práve od obžalovaného, čo na ňu zle vplývalo. K osobe H. H. uviedol, že sa poznajú pár rokov, nie sú rodina, ide o inteligentnú osobu, nepracuje u poškodeného. Potvrdil, že majú totožné tetovanie na ruke (ktoré v preklade znamená „navždy bratia“), pričom ozrejmil na hlavnom pojednávaní, ako k nemu došiel (tragické zahynutie spoločného kamaráta a na jeho počesť si niekoľkí, 16-17 osôb, nechali tento nápis vytetovať na rukách, pričom tento nápis má zomrelý aj na hrobe, aj na mieste tragédie). Na záver dodal, že v minulosti pracoval pre firmu Security 3 a v roku 1995 nastúpil na základnú vojenskú službu ku výsadkárom v Žiline, prešiel výcvikom, v súčasnosti si fyzickú kondíciu udržuje cvičením v posilňovni a kardio tréningom, ktorá skutočnosť však podľa poškodeného neznamena, že z obžalovaného nemá strach, že je nezraniteľný, čo vysvetlil slovami: „jedna vec je bojovať s niekým férovo v ringu a druhá vec je, že môžete byť aj majster bojových umení, avšak môže vás hocikajký feťák alebo dieťa odzadu zabiť“. Na hlavnom pojednávaní doplnil, že keby sa s obžalovaným stretol vo férovom boji, tak by z neho strach nemal. Uviedol, že je držiteľom zbrane, má zbrojný preukaz, čo si vybavil až po predmetnom incidente (predtým mal zbrojný preukaz - neobnovený, 5-7 rokov neplatný). Na záver poukázal na to, že obžalovaný sa v G. vyhráza aj iným (napr. manželom Z., H. H., pánovi P.), ktorí podali na obžalovaného oznámenia.

Na hlavnom pojednávaní si žiadnu škodu neuplatnil.

Svedok H. H. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že obžalovaného len pozná, nie sú kamaráti. S poškodeným je v priateľskom vzťahu. Potvrdil, že s poškodeným sa zúčastnil ako verejnosť hlavného pojednávania v trestnej veci obžalovaného vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4T 20/2011 v predmetný deň. Potvrdil, že takto sa na chodbe pred pojednávacou miestnosťou nachádzali on, poškodený a prišiel aj obžalovaný. Tohto pojednávania sa zúčastnil z dôvodu, že sa na tom dohodli s poškodeným a z iniciatívy poškodeného, tiež preto, že ho zaujímalo, z akého dôvodu bolo toto konanie proti obžalovanému vedené. Poškodený mu nezdôvodňoval, prečo sa tohto pojednávania chcel zúčastniť. Do tohto momentu strach či nejakú obavu z obžalovaného nemal. Ešte pred začatím hlavného pojednávania im obžalovaný bezdôvodne nadával do debilov, bravčových hláv, na čo oni nereagovali. Nasledovalo pojednávanie a pred vynesením rozsudku, keď boli opäť na chodbe, pričom sedeli od seba asi na 3 metre, obžalovaný im opakovane nadával, pričom počul, ako poškodenému povedal, že sa postará o to, aby už nebol poslancom, na čo mu poškodený povedal, že už poslancom byť nechce. Následne sa obžalovaný postavil, nepríčetným pohľadom a zovretými päťami s vyžarovanou agresivitou poškodenému povedal, že ho zabije, zastrelí, že ho dá dole a že nech sa jeho rodina spýta na jeho pohrebe, že aký je to pocit. Z týchto slov obaja dostali strach, pretože ako tam obžalovaný stál, šmátral rukami po vreckách, ako keby niečo hľadal - zbraň. Potom došlo k vyhláseniu rozsudku, poškodený sudkyňu oboznámil s vyššie uvedenými vyhrázkami zo strany obžalovaného a spolu s poškodeným z budovy súdu odišli na OR PZ, kde poškodený podal trestné oznámenie na obžalovaného. Poukázal na to, že v minulosti bol s obžalovaným kamarát, ale po tom, čo obžalovaný slovne na jeho osobu útočil tým, že uvádzal, že zariadi, aby svedok prišiel o prácu, tým, že na sociálnej sieti informoval, že zo služobného vozidla svedok prekladá rôzne veci do svojho vozidla, z čoho svedok nadobudol dojem, že ho obžalovaný sleduje, ich kamarátsky vzťah pomínul. Či obžalovaný je držiteľom zbrane, uviesť nevedel. Poprel akúkoľvek provokáciu z ich strany na obžalovaného v budove súdu, naopak tvrdil, že sa komunikácii s obžalovaným vyhýbali, rozprávali sa len medzi sebou. Na záver potvrdil, že po skutku sa s poškodeným o tejto veci rozprávali, že sa s poškodeným stretáva, ale tento ho na výpoveď v tejto trestnej veci nenahováral, neovplyvňoval. Potvrdil tetovanie na svojej ruke, tiež dôvod jeho vzniku tak, ako obžalovaný.

Svedok A.. H. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná, nie sú však kamaráti. Poškodeného nepozná. Uviedol, že vo veci Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 20/2011 bol predvolaný vypovedať. Po príchode do budovy súdu videl na chodbe pred pojednávacou miestnosťou sedieť obžalovaného. On si sadol na lavičku, z ktorej na obžalovaného nevidel. Oproti nemu sedeli dvaja neznámi muži, ktorí sa cez chodbu s obžalovaným rozprávali a to aj posmešne, škodoradostne. Nevedel uviesť, či obžalovaný na ich slová nejako reagoval. Podľa svedka títo muži z obžalovaného strach nemali, boli v dobrej nálade. Pamätal si, že jeden z týchto mužov sa ho opýtal, či aj jeho obžalovaný obral. Následne sa konalo hlavné pojednávanie a po tom čo vypovedal, opustil budovu súdu. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, vypovedal pravdu, lepšie si to pamätal a pokiaľ uviedol, že jeden z týchto mužov obžalovanému povedal: že „H. po tomto sa ešte vidíme na diskotéke v P.j“, tak toto je pravdou. Z dôvodu, že bol nadriadeným obžalovaného, tohto na hlavnom pojednávaní charakterizoval ako osobu aktívnu v plnení pracovných úloh, do trestného konania bol s jeho prácou spokojný, nemal vedomosť o tom, že by sa obžalovaný pohyboval v komunite osôb užívajúcich omamné látky. K

jeho mimopracovným aktivitám sa vyjadriť nevedel. Pracovný pomer obžalovaného vo firme skončil v súvislosti s predchádzajúcim trestným konaním.

Svedok R. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná, nie sú kamaráti. Poškodeného rovnako pozná, je to jeho dobrý známy, spoločne trénujú. Keďže svedok nebol svedkom skutku prejednávaneho v tomto trestnom konaní, na hlavnom pojednávaní sa vyjadroval len k osobe obžalovaného a k tomu, že po tom, čo sa začal kamarátiť s poškodeným (obdobie uviesť nevedel), obžalovaný ho začal slovne napádať, vulgárne mu nadávať, osočovať na sociálnej sieti jeho rodinu, vyzývať ho, aby obžalovaného fyzicky napadol. Z akého dôvodu, uviesť svedok nevedel. Obžalovaného charakterizoval ako osobu chorú, pomstychtivú, pohybujúcu sa v kruhu osôb užívajúcich omamné látky. V súvislosti s vyššie uvedenými útokmi na jeho osobu, nepodal na obžalovaného žiadne trestné oznámenie. Poškodený ho nenavádzal, ako v tejto trestnej veci má vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní sa súd oboznámil aj so zápisnicou o hlavnom pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen sp. zn. 4T 20/2011 zo dňa 18. 11. 2011 (od 13.00 h do 15.15 h), z priebehu ktorej vyplýva, že počas výsluchu v tomto konaní obžalovaného H. F. sudkyňa upozornila prítomnú verejnosť, aby sa zdržali akýchkoľvek prejavov k výpovedi obžalovaného, že svedok A.. P. po jeho vypočutí opustil pojednávaciu miestnosť. Ďalej sa súd oboznámil aj so správou OO PZ Detva (čl. 111), podľa ktorej OO PZ Deva neviduje žiadne trestné oznámenie na osobu obžalovaného. Súd sa oboznámil aj s rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5T 106/2011 a s vyjadrením obžalovaného H. R. k dôvodom odvolania prokurátora v tejto veci a s ďalšími listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise.

Podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona, prečinu nebezpečného vyhrážania sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu. Za to sa potrestá odňatím slobody na jeden rok.

Pri takto vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil dôkazy v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku, podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Po takýchto úvahách súd dospel k záveru, že s poukazom na výsledky dôkazov nemožno jednoznačne pokladať za preukázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na hlavnom pojednávaní bolo dokazovaním preukázané, že v čase a na mieste činu sa nachádzali obžalovaný, poškodený a H. H.. Tiež bolo dokazovaním preukázané, že obžalovaný s poškodeným sú v dlhotrvajúcom konfliktom vzťahu vyúsťujúcom do vzájomných slovných, či písomných konfliktov. V konaní boli produkované dve skupiny dôkazov. Na jednej strane výpoveď poškodeného podporená výpoveďou svedka - veľmi blízkeho priateľa poškodeného H. H., ktorý rovnako už nie je v priateľskom vzťahu s obžalovaným a to od doby, kedy sa začal s poškodeným stretávať a priateľiť. Na strane druhej je to výpoveď obžalovaného, ktorý počas celého trestného konania spáchanie skutku tak, ako mu to kládla za vinu obžaloba, popieral. V konaní boli vypočutí aj ďalší svedkovia a to A.. H. P., ktorý potvrdil výpoveď obžalovaného, že poškodený a H. H. sa pred pojednávacou miestnosťou spolu rozprávali, obžalovanému adresovali posmešky, či iróniu, že obžalovaný nejakým spôsobom na nich nereagoval, vypovedal, že na poškodenom ani svedkovi H. nevidel žiadnu obavu z obžalovaného, naopak uviedol, že obaja boli v dobrej nálade, pričom v čase pred vyhlásením rozsudku sa on už pred pojednávacou miestnosťou nenachádzal, preto sa ďalej ku správaniu strán, ani k vyhrážaniu, vyjadriť nevedel. Poškodeného charakterizoval v podstate kladne. Rovnako bol a to práve na návrh poškodeného na hlavnom pojednávaní vypočutý aj svedok R. P., ktorý nič relevantné neuviedol, charakterizoval z jeho pohľadu obžalovaného a to negatívne, pričom sa mal podľa obhajoby vyjadriť najmä k podaniu oznámenia na obžalovaného pre jeho správanie sa k nemu, keď doposiaľ žiadne takéto oznámenie na obžalovaného nepodal. Okrem usvedčujúcej výpovede poškodeného a svedka H. H. a v konaní nebol produkovaný iný dôkaz preukazujúci vyhrážanie sa obžalovaného poškodenému v čase a na mieste činu, keď okrem výpovede obžalovaného a poškodeného, ktoré sú protichodné, sú výpoveď svedka H. H. vyhodnotil ako nehodnovernú s poukazom na jeho veľmi blízky priateľský vzťah k poškodenému, svedkovým konfliktným vzťahom s obžalovaným, tiež s poukazom na to, že na jednej strane vypovedal, že z obžalovaného strach nemal, ale vyhýbal sa mu, no na druhej strane sa zúčastní hlavného pojednávania, v ktorom bol obžalovaným práve H. F.. V neposlednom rade aj z dôvodu, že pokiaľ na hlavnom pojednávaní tvrdil, že z obžalovaného v čase a na mieste spáchania skutku mal aj on strach, obavu (keď vypovedal, že obžalovaný vyzeral ako nepríčetný, šmátral rukami po sebe, ako keby hľadal zbraň), tak by bolo logické, keby aj on bol podal na obžalovaného trestné oznámenie, rovnako

ako učinil poškodený, resp. uvedené ihneď po skutku oznámil práve prichádzajúcemu prokurátorovi. Súd jeho výpoveď vyhodnotil ako účelovú s cieľom podporiť výpoveď poškodeného s poukazom na motív poškodeného, keď podľa názoru súdu bol tento trestne stíhaný v konaní, ktoré tomuto konaniu predchádzalo (Okresný súd Zvolen, sp. zn. 5T 106/2011 - obžalovaný H. R. a poškodený H. F.) a kde oznamovateľom bol práve obžalovaný z tohto konania a poškodený sa takto chcel obžalovanému pomstiť. Z iniciatívy súdu boli v konaní žiadané správy na obžalovaného a z týchto vyplýva, že na neho nie sú podané žiadne trestné, či iné oznámenia.

V prípade existencie dvoch skupín dôkazov, keď na jednej strane, v danom prípade je popierajúca výpoveď obžalovaného (nepriamo podporená objektívnym svedkom A.. P.Ô.) a na druhej strane usvedčujúca výpoveď poškodeného, podporená len výpoveďou jediného svedka a to H. H., keď má výpoveď tohto svedka slúžiť ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného a to bez ďalších podporných dôkazov, tak tento dôkazný prostriedok (výpoveď svedka) musí byť logický, presvedčivý, vierohodný, zrozumiteľný a zároveň nesmie byť spochybniteľný či dokonca vyvrátený inými dôkazmi. Na preukázanie viny obžalovaného súhrn priamych, nepriamych dôkazov musí tvoriť logickú, ničím nenarušenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, spoľahlivo preukazujúcich spáchanie skutku obžalovaným a súčasne vylučujúcich pochybnosť, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd svoje rozhodnutie musí oprieť o vierohodnosť jednej alebo druhej skupiny dôkazov.

S poukazom na vyššie uvedené, súd výpoveď svedka H. H. vyhodnotil ako nehodnovernú v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to podľa vnútorného presvedčenia.

Pokiaľ súd hodnotil (chronologicky) výpovede poškodeného v spojitosti, či v danom prípade došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu, najmä k skutočnému preukázaniu obavy z konania obžalovaného (keď pri podaní trestného oznámenia dňa 18. 10. 2011 poškodený nič neuvádzal o nepríčetnom pohľade obžalovaného, šmátraní po tele, ako keby hľadal zbraň, o tomto sa zmieňuje až v rámci jeho výsluchu dňa 25. 01. 2012, pričom až na hlavnom pojednávaní popisoval subjektívne pocity z vyhrážok obžalovaného tak, že sa mu rozbúšilo srdce, že sa mu začali triasť ruky), dospel súd k záveru, že s poukazom na jeho výpovede, keď uvádzal, že v prípade postavenia sa s obžalovaným tvárou v tvár, sa obžalovaného nebojí, v minulosti z jeho konania strach nemal (pokiaľ uvádzal slovné ataky či už osobné, alebo prostredníctvom sociálnej siete, ďalej, že u obžalovaného nikdy zbraň nevidel) len, že má obavu z toho, čo všetko môže urobiť za jeho chrbtom, takáto obava a v takej intenzite, aby bolo možné hovoriť o naplnení formálnych znakov trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zákona (v súvislosti s tým, či ide o trestný čin, resp. o priestupok za použitia ustanovenia § 10 ods. 2 Tr. zákona - materiálneho korektívu prečinu), s poukazom na skutočnosť, keď obžalovaný doposiaľ nebol za obdobný skutok trestne ani priestupkovo stíhaný, s poukazom na celkovú chronológiu vzájomných vzťahov medzi obžalovaným a poškodeným, v danom konaní dostatočne preukázaná nebola. I u poškodeného tak, ako aj u svedka H. súd poukazuje na to, že po učinení vyhrážok zo strany obžalovaného na chodbe súdu, poškodený toto mohol ihneď oznámiť prokurátorovi po jeho príchode, čo neučinil, naopak v tom stave, v akom bol a ktorý popísal (búšenie srdca, trasenie rúk, obava, strach), vošiel opäť do pojednávacej miestnosti, v ktorej sa nachádzal práve obžalovaný a vypočul si rozhodnutie súdu, po ktorom bol podať oznámenie.

S poukazom na vykonané dôkazy v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní nie je možno učiniť nepochybný záver o tom, že sa skutok, tak, ako ho zažaloval prokurátor vôbec stal a tento spáchal práve obžalovaný. Súdu neostávala iná možnosť, než obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Pokiaľ súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať obhajobou navrhnutý dôkaz a to výsluch prokurátora činného v trestnom konaní sp. zn. 5T 106/2011, konkrétne na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. 10. 2011, urobil tak z dôvodu, že tak obžalovaný, ako aj poškodený, či svedok H. sa nevedeli jednoznačne vyjadriť, či uvedené mohol prokurátor počuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
 - obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
 - príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
 - zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
 - štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
 - poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
 - zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)
- Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.